

Реєстраційне свідоцтво
Ю № 406 від 16.06.1999.

РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ
БЕЗПЛАТНО

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

ВР ЗМІНИЛА ДАТИ СВЯТ: КОЛИ СВЯТКУВАТИ РІЗДВО

Зміни торкнулися також Дня української державності та Дня захисників і захисниць України. Верховна Рада України ухвалила Закон про внесення змін до статті 73 Кодексу законів про працю України, яким змінила дати деяких державних свят. За ухвалення в цілому відповідного президентського законопроекту проголосував 241 народний депутат.

фракція / група	За	Пр	Утр	Ні	11:41 Рез
"СЛУГА НАРОДУ"	175	0	0	26	201
"Європейська Солідарність"	19	0	0	1	20
"Батьківщина"	13	0	0	3	16
"Платформа за життя та мир"	0	0	0	13	13
"ГОЛОС"	10	0	0	6	16
"Відродження України"	2	0	0	5	7
"Партія "За майбутнє"	5	0	0	5	10
"ДОВІРА"	10	0	0	0	10

Так, згідно із законом у переліку святкових днів встановлюється, що 15 липня відзначається День української державності (раніше – 28 липня). 1 жовтня відзначатиметься День захисників і захисниць України (раніше – 14 жовтня).

Крім того, відповідно до цього закону 25 грудня в Україні будуть відзначати Різдво Христове. Раніше в Кодексі було вказано, що Різдво в Україні відзначається 25 грудня та 7 січня.

Закон набирає чинності з наступного після його опублікування дня. За словами народного

депутата Ярослава Железняка, закон буде підписано після 28 липня, тому цього року День української державності відзначатиметься ще 28 липня.

Водночас нардеп Олексій Гончаренко зазначив, що «всі нововведення почнуть діяти з 1 вересня. Тобто День захисників і захисниць вже святкуватимемо 1 жовтня», – написав він у своєму Telegram-каналі.

Як відомо, розмови щодо зміни дати святкування Різдва в Україні велися вже не перший рік. У травні цього року Православна Церква України на архієрейському соборі вирішила перейти на новий календар. Відповідно до цього рішення християни України святкуватимуть Різдво 25 грудня, а не 7 січня, свято Покрови припадає на 1, а не 14 жовтня, як раніше, а День святого Миколая відзначатимемо 6, а не 19 грудня.

Тетяна ПОЛЯКОВСЬКА.

ПАН ВАШОГО СЕРЦЯ

Добра Новина дуже проста. Ісус звів її на початку Свого служіння: «Збулися часи, і Боже Царство наблизилось. Покайтеся і віруйте в Євангеліє!» (Марка 1:15).

Часи збулися! Усе, що нам залишилося зробити, – покаятися й увірувати.

На жаль, багато людей і досі уявляють Бога по-своєму – образно кажучи, творять Його «за своїми образами і подобою». Цей Бог дещо, а то й значно відрізняється від біблійного Бога, але тих людей це мало бентежить, тому що вони не читають Біблії. Він не усюдисущий, а живе у храмах, і минаючи храм, люди обов'язково перехрестяться. Тепер знову можна думати, говорити чи робити що завгодно – Бог же залишився у храмі...

І вони навіть не здогадуються (вони ж не читають Біблії), що самі можуть стати храмом для Бога, що Він завжди може жити в їхніх серцях, чудесно впливаючи на все життя. Апостол Павло казав: «Чи не знаєте ви, що ви – Божий храм, і Дух Божий у вас пробуває?» (1 Коринтян 3:16). Та, на жаль, храми сердець таких людей швидше нагадують закинуті склади або звалища, аніж оселю для Бога.

А Ісус навчав: «Царство Боже не

прийде помітно, і не скажуть: Ось тут, або: Там. Бо Божеє Царство всередині вас!» (Луки 17:20-21). Він хоче оселитися всередині людини, у її серці і естві. Хочє стати для кожного Еммануїлом – Богом, Який завжди поруч. Не просто приходить час від часу, а жити як у Своему храмі.

Але для цього в серці потрібно поприбирати. І перший крок такого генерального прибирання – покаяння. Якщо ви думаєте, що вам нема в чому каятися, то найперше покайтеся в цій думці і тоді побачите весь список... Бо навіть порядна людина, яка вірила, що Бог є, але жила за своїми правилами й уявленнями, – це просто порядний грішник. Замало вірити, що Бог є, так вірують демони і – тремтять від страху (Якова 2:19). Потрібно жити, довіряючи Божому Слову (бо найперше через Слово Бог звертається до людей) і зі Словом узгоджуючи свої життєві кроки, – тоді Богові буде затишно в оселі вашого серця.

І, власне, щире покаяння очищує цю оселю. Тепер вже можна запросити туди Ісуса, але не як Гостя, а як Пана. І Він прийде. І запанує. Нам же доведеться дбати про Його помешкання, ведучи благочестивий, святий спосіб життя. Бо «хто нівечить Божого храма, того знівечить Бог, бо храм Божий святий, а храм той то ви!» (1 Коринтян 3:17). І ще: «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло то храм Духа Святого, що

живе Він у вас, якого від Бога ви маєте, і ви не свої? Бо дорого куплені ви. Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в душі своєму, що Божі вони!» (1 Коринтян 6:19-20).

Хто сидить на престолі вашого серця? Кому поклоняються у вашому сердечному храмі? Хто там панує? Від цього безпосередньо залежить ваше життя – і не лише коротеньке земне (хай навіть ви житимете сто років), а й нескінченно вічне.

Людмила БЕНДУС.

СТАРІСТЬ У

СТОР. 3 ТРИДЦЯТЬ РОКІВ

КАНАБІС:

СТОР. 4 ПИТАННЯ - ВІДПОВІДІ

СТОР. 6 СПОКОНВІКУ БУЛО СЛОВО...

СТОР. 7 АНАНІЯ І САФІРА

НЕДОСТАТНЬО ДУМАТИ – ПОТРІБНО ДІЯТИ

Щасливо проживаючи звичайний день листопада, я відчула, як матеріалізується тяжкість мого горя, коли перші різдвяні пісні вдарили в мої вуха. Свята настали, а мами немає. Мене знову терзав гострий біль від втрати мами.

Хоча відтоді, як мама покинула нас, минуло кілька років, бувають моменти, коли давня втрата здається вчорашньою. Спогад про минуле підкреслює Божу вірність, проявлену через Його людей, які взяли на себе біль нашої родини. Це мотивує чинити так само. Як Тіло Христове, ми можемо робити більше, ніж просто «думати» про тих, хто охоплений скорботою. Ми можемо втішити їх, як і Христос втішає нас.

Ось п'ять практичних способів.

Запитуймо про їхнє горе

Біблія прямо говорить плакати «з тими, хто плаче» (Римлян 12:15). Якщо ми серйозно поставимося до цієї настанови, то постарасямося передбачити час, коли наші брати і сестри будуть плакати.

Але що робити, якщо наші друзі або члени сім'ї ніколи не згадують про свою втрату? Мовчання чи розмови про горе – ненадійний індикатор болю. Деякі люди, відчувачи сильний біль, можуть мовчати про це. Людям у скорботі може забракнути слів, сил або простору, щоб почати обговорення своєї втрати, але вони, ймовірно, сподіваються, що ви згадаєте про неї.

З молитвою дозволивши Духу Святому вести вас у розмові, ви можете м'яко сказати, як співчуваєте їм у їхньому смутку. Можете надіслати

листочок зі співчуттям. А можете просто запитати: «Як ти справляєшся з горем?». Їхня відповідь допоможе вам зорієнтуватися в наступному кроці. Принаймні ви нагадали близькій людині, що про неї не забувають. І якщо вона почне ділитися своїми почуттями, зупиніться і вислухайте її.

Не забуваймо

Зверніть увагу, що вірш із Римлян 12:15 не обмежує час нашого плачу з іншими. Кількома віршами раніше Павло нагадує, що потрібно бути терплячими в скорботі (Римлян 12:12). Було б недалекоглядно вважати, що

це стосується тільки наших особистих проблем, а не нещастя наших братів і сестер. Так само, як Дух робить нас терплячими в наших особистих негараздах, Він також допомагає нам бути терплячими і в любові до тих, хто страждає.

Відвідуймо їх

Під час мого першого Різдва без мами мене дуже розрадили рідні та друзі – вони несподівано появились на галєвині перед моїм домом і заспівали різдвяних пісень. Я досі плачу, згадуючи про те, якою неймовірно пригніченою, але, при цьому безмежно люблячою я почувалася. Це втіха Христа в нашій скорботі! Його незмінна милість підтримує нас (Псалом 93:18).

Якщо поява без попередження видаватиметься невічливою, до тих, хто сумує, можна звернутися з різними пропозиціями. Наприклад, запросити на каву до кав'ярні чи на вечерю додому; можна надіслати записку з текстом: «Я збираюся завести трохи їжі на твій ганок, і якщо ти хочеш поговорити – чудово. Якщо ні, я не наполягатиму». І дуже ймовірно, що адресат вашої записки відкритиме двері, очікуючи на вас.

Та навіть якщо ні – Христос все

одно може втішити інших через нас, коли ми прагнемо наблизитися до людини, яка страждає від болю. І не потрібно ображатися, якщо наші пропозиції відкидають, тому що ми робимо це не для себе (Філіп'ян 2:4).

Будьмо гнучкими

Планувати з урахуванням свободи щодо тих, хто сумує, – одна з найкращих відповідей на чужий біль. Даючи їм зрозуміти, що жодних очікувань від них немає, ми тим самим підкоряємося Тому, у Кого в будь-якому разі є остаточний план.

Молімося за них

Недостатньо думати про людину, яка страждає. Наша головна праця для неї – клопотання перед Утішителем, Чий мир береже серця і думки й перевершує всякий людський розум (Філіп'ян 4:7).

Установіть щоденне нагадування в телефоні. Напишіть молитву за них і причепіть поруч із кухонною раковиною. Напишіть їхні імена на закладці у своїй Біблії.

Втрата може бути особливо болючою під час свят. Але Отець милосердя і Бог потіхи всілякої піклується про тих, хто в скорботі. І запрошує нас узяти участь у цій турботі.

Пейдж ПППНН.

ЕМОЦІЙНЕ ПРАВИЛО ЖИТТЯ

Емоційне правило життя – це усвідомлене прагнення виконати здорові емоційні звички.

П'ять із таких звичок пропонуємо вашій увазі.

Звичка щоденної вдячності

Так легко перестати бути вдячним. Натомість Святе Письмо у багатьох віршах і закликає, і навіть наказує дітям Божим бути вдячними.

Щоб виробити таку звичку, спробуйте вести щоденник вдячності. Наприкінці кожного дня складайте список конкретних речей, які ви бачили, відчували чи пережили цього дня і за які можете бути вдячними.

За що ви вдячні просто вже?

Звичка прощати

Прощення – властивість Бога, і вона мала би відображатися у стосунках Божого народу. На жаль, дуже часто це не так. Простити комусь – не означає, що ви стаєте мучеником через погану поведінку іншого. Щоб простити за конкретні кривди, потрібна духовна стійкість, особливо коли вас глибоко поранив

той, кому ви довіряли. Та разом з цим прощення – це емоційний стан і духовна риса, яку можна розвинути щоденною практикою. Перечитайте текст із Колос'ян 3:5-17 і поміркуйте над характеристикою серця, яке не прощає, і серця, повного прощення.

А ваше серце яке? Чи є хтось, кому Бог просить вас простити?

Дар присутності

Бути повною присутністю для іншого – це емоційний стан, якого мало хто з нас досягає, за винятком моментів інтенсивного зв'язку. Така звичка вимагатиме сміливості, оскільки це означає обмеження факторів, що відволікають. Вимкніть мобільний телефон. Вимкніть телевізор. Відкладіть набір запланованих справ, слухаючи іншого. Коли ви помітили, що в думках десь блукаєте, просто поверніться. Тільки Бог може підтримувати присутність завжди (Матв'я 28:20).

Чи повністю ви присутні з тим, із ким розмовляєте? Що скажуть інші люди про вашу здатність бути присутнім під час розмови з ними?

Емоційна саморегуляція

Емоційна саморегуляція

пов'язана з нашою здатністю заспокоювати свої страхи та приборкувати тривогу, здатністю керувати своїм гнівом, щоб відповідати іншим адекватно. Це один із способів самоконтролю (2 Петра 1:6).

Наскільки ви усвідомлюєте свій емоційний стан під час розмови з іншими? З тими, хто впливає на вас?

Фізичне здоров'я збереже емоційне

Значно легше відповідати іншим вдячністю, прощенням, присутністю та саморегуляцією, якщо ви регулярно спите, виконуєте помірні фізичні вправи та живаєте здоровою їжею. Бог створив нас цілісними. Системи всередині нас впливають одна на одну. Якщо ви недосипаєте, ви менше тренуєтеся, більше їсте та емоційно нестійкі.

Якщо ви добре відпочили вночі, у вас є енергія для фізичних вправ, ви будете прагнути їсти розумні порції та матимете внутрішню силу духа, щоб дотримуватися емоційного правила життя.

«А Сам Бог миру нехай освятить вас цілком, досконало, а непорушений дух ваш, і душа, і тіло нехай непорочно збережені будуть на прихід Господа нашого Ісуса Христа!» (1 Солуня 5:23).

МАКДОНАЛЬДЗ ПРЕЗЕНТУЄ СЕРІЮ КНИЖОК ДЛЯ ДІТЕЙ «Я МОЖУ», ЯКА ПРОПАГУЄ ГЕНДЕРНУ ТОЛЕРАНТНІСТЬ ТА ОДНОСТАТІВІ СТОСУНКИ

МакДональдз, одна з найбільш-ших мереж ресторанів швидкого харчування, запропонувала новий продукт для своїх молодих відвідувачів – серію книжок «Я можу» у пакетах Хеппі Міл.

Ці комплексні обіди для дітей тепер супроводжуватимуться книгою або іграшкою. І зміст книжок має певну соціальну спрямованість, пропагуючи рівність, гендерну толерантність та одностатеві стосунки.

Скажімо, книга про музикантів розповідає історію життя відомого британського музиканта Елтона Джона, звертаючи увагу на його «одностатевий шлюб» з Девідом Фернішем та спільне виховання дітей.

«Елтон став одним з найуспішніших музикантів у світі, вступив у шлюб і побудував родину, про яку завжди мріяв, зі своїм чоловіком Девідом та їхніми синами», – написано там.

Друга книга розповідає історію Жозефіни Бейкер, яка, за декількома джерелами, була пов'язана з лесбійськими стосунками. В очах ЛГБТ-спільноти вона є активісткою боротьби за рівність прав для всіх, незалежно від расових характеристик.

Наразі зали закладів заповнені відповідними рекламними оголошеннями про серію книг «Я можу».

Поява цих книг у закладах МакДональдз може бути частиною глобальної стратегії компанії. Раніше в Грузії виник скандал, пов'язаний зі згаданими книгами, що спричинили обурення з боку громадськості і депутата Гіі Вольського, який звинуватив МакДональдз у поширенні ЛГБТ-пропаганди.

«Мережа ресторанів швидкого харчування МакДональдз у Грузії сприяє розпалюванню нових осередків громадянського протистояння», – наголосив Вольський.

Інформація про те, що ці книги видаються у різних країнах світу, свідчить, що таку політику здійснює головний офіс МакДональдз у США через свої національні філії.

На думку організації «Всі разом!», МакДональдз Україна систематично впроваджує бізнесову стратегію, спрямовану на створення сприятливого середовища для сімей із дітьми. Проте такі пропагандистські матеріали можуть становити загрозу для моралі та психіки дітей, порушуючи пріоритетне право батьків на виховання згідно з їхніми власними переконаннями. Такі дії можуть негативно вплинути на репутацію компанії та призвести до зниження прибутку.

«Всі разом!».

СТАРІСТЬ У ТРИДЦЯТЬ РОКІВ

Працюючи в навчальному закладі, я не раз спостерігав дивне явище швидкого фізичного «старіння» окремих студентів. Юнаки і дівчата приходили молодими, юними, красивими, але вже через рік-два деякі здавалися значно старшими за свої 20. А ще через кілька років на вигляд їм було не менше 30 років, коли інші студенти лише розквітали.

У чому ж причина швидкого фізичного старіння людей? Таємниця виявилася простою – ці люди вели розпусний спосіб життя. Вчені дослідили, що причиною пришвидшеного старіння є особливі прогерійні вірусні клітини, які передаються статевим шляхом. Лікарям відоме рідкісне фатальне дитяче захворювання – прогерія, коли організм дитини починає швидко старіти через надмірну кількість прогерійних вірусів в організмі. У 10-12-річному віці хворі діти стають дідусями і бабусями й помирають, як правило, від інсульту.

Прогерійні віруси у невеликій кількості є в організмі кожної людини і передаються звичайно від матері до дитини через плаценту і з материнським молоком. Цих вірусів достатньо, щоб до 60-70-річного віку розвинулися основні ознаки старіння, а в 80-90 років людина постаріла, щоб збулося Писання: «Дні літ наших у них сімдесят літ, а при силах вісімдесят літ» (Псалом 90:10). Але ці ж віруси передаються і статевим шляхом. А в різних людей – багато різних штамів цих вірусів, і якщо їх колекціонувати через безладні статеві зв'язки – настає раннє старіння.

Цю таємницю давно відкрила Біблія: «Утікайте від розпусти. Усякий бо гріх, що його чинить людина, є поза тілом. А хто чинить розпусту, той грішить проти власного тіла» (1 Коринтян 6:18). Та лише тепер наукові дослідження дозволили з'ясувати, як саме розпусне життя руйнує тіло людини. Давно відомо, що повії, крім того, що накопичують великий набір венеричних хвороб, ще й дуже швидко старіють. Деякі в тридцять років виглядають на всі сімдесят. Швидко старіють і чоловіки, які зловживають послугами повій чи провадять безладне статеве життя.

Вивчаючи зміни в тканинах старого організму на клітинному рівні, вчені знайшли цілу низку відмінностей, які можна розцінити як особливе системне захворювання клітин. Багато клітин у старому організмі мають особливості, що ріднять їх з пухлинними, розвивається величезна кількість різних дрібних доброякісних пухлин. І дуже ймовірно, що доброякісні пухлини і клітини, схожі на пухлинні, виникають при зараженні особливими вірусами. Вірусну природу невосів (родимок) та їхніх родичів – злоякісних меланом уже давно доведено. Є також дані про вірусну природу й інших доброякісних пухлин.

Клітини, що стали пухлинними, намагаються виконувати ті ж функції, що й здорові, але в них це погано виходить. Деякі клітини за нормою виконують дуже важливі функції: виділяють різні регуляторні фактори. Але якщо з них утворилася пухлина і таких клітин стало в пухлині в 1000 разів більше, ніж їх має бути, то й факторів може виділятися надмір... І навпаки, клітина поглинає якісь фактори – тоді цих факторів критично не вистачає. Безліч клітинних змін у старому організмі порушують функції практично всіх тканин, що й призводить у якийсь момент до смерті.

Віруси погано впливають не тільки на зовнішність людини. Особливі синдроми виникають під час порушення функцій нервових клітин, особливо у сфері вищої нервової діяльності. У глибокій старості це так званий старечий маразм, але й у більш ранньому віці можуть бути фатальні зміни, здатні коректувати соціальну поведінку. І можна спостерігати немало проявів старечого маразму у ще юному віці

унаслідок розпусного життя.

У далеких поселеннях, де тисячоліттями одружуються в межах великого роду, нові штамми прогерійних вірусів практично не додаються. Мабуть, завдяки цьому, а також і чистій екології та здоровому способу життя там частіше спостерігається довголіття. Але в змішаних популяціях – багато вірусних штамів з різних географічних зон, тому старіння пришвидшується. Кожен статевий зв'язок додає до «колекції» нову порцію прогерійних вірусів, що одразу трансформують стовбурні клітини і прискорюють старіння тканин. У нашій країні деякі ЗМІ пропагують вільне сексуальне життя... І розпусна дівчинка-школярка, яка дозволяє собі безладні статеві зв'язки з однокурсниками, до тридцяти виглядатиме на 50-60.

Імунна система організму зазвичай не атакує прогерійні вірусні частинки і не руйнує вражені вірусами клітини. Коли людина веде чисте життя, то вірусних частинок таких типів занадто мало, щоб розвинувся активний імунний процес, а клітини не відчужуються, оскільки вони були вже при народженні. Тоді імунна система розвиває так звану імунологічну толерантність до всіх тканинних антигенів, з якими контактує. Потім протягом всього життя імунна система оберігає ці антигени. І саме з цієї причини не відчужуються доброякісні і злоякісні пухлини. А організмі тих, хто веде безладне статеве життя, нагромаджуються трансформовані вірусами клітини і настає передчасне старіння і тіла, і розуму.

Отже, передчасна старість – це захворювання, яке передається статевим шляхом. І запобігти її ранньому прояву можна тільки через здоровий, правильний спосіб життя.

Дорогий друже, коли пожадливості беруть гору, ще раз подумай, що чекає на тебе. Господь милостивий, але ніщо не мінає без сліду. Чи не краще зберегти свою юність у святості і чистоті? А коли ти погруз у болоті нечистоти і розпусти, ще є час покаятися перед Богом і попросити Його змінити твоє життя. Тоді виконаються і для тебе слова Господні: «Він бажання твоє насичає добром, відновиться, мов той орел, твоя юність!» (Псалом 103:5).

Ігор ТКАЧ.

НІЧОГО, КРІМ ПРАВДИ СИЛА БОЖОЇ МИЛОСТІ

Найважливіше – це час, а не гроші. Але щоб використовувати його максимально ефективно, потрібно знати 20 суворих істин.

Ми всі помремо, й ніхто не знає, коли. Припиніть вдавати, ніби ви житимете вічно. Визнайте, що ви смертні, і наведіть лад у своєму житті.

Усі, кого ви любите, помруть, і ви не знаєте, коли це станеться. Спочатку ви подумаете, що це дуже сумно, але цей факт також дає можливість заглянути всі непорозуміння та налагодити кращі стосунки з дорогими для вас людьми.

Матеріальні блага не зроблять вас щасливішим. Навіть якщо вам вдалося досягнути всіх матеріальних цілей, гроші – тільки складова успіху.

Одержимість щастям заважає бути щасливим. Щастя завжди присутнє в житті, питання лише в тому, чи готові ви його впустити та відчути.

Жертвувати гроші менш важливо, ніж жертвувати час. Проводячи з кимось час, ви змінюєте своє світосприйняття і створюєте спогади для себе та інших людей, які будуть вічними.

Ви не можете зробити

щасливими всіх. Припиніть намагатися догодити усім, тому що через це ви втратите себе самого. Почніть поважати власні цінності, принципи та свободу.

Ідеальних людей нема. Якщо ви вирішите відповідати певним стандартам, ви розчаруетесь. Більшість перфекціоністів страждають від внутрішнього критика, який оскаржує кожен крок і ненавидить сам себе. Боріться з ним. Перестаньте рівнятися на недосяжні стандарти.

Почуття важливіші за думки. Потрібно завжди пам'ятати про емоції. Висловлюйте свої почуття, особливо ті, які викликають труднощі та проблеми.

Дії говорять гучніше за слова. Будьте відповідальні. Примножуйте любов і добро.

Ваші досягнення та успіхи не матимуть значення на смертному одрі. Коли настане ваш час, ви будете думати не про підвищення, а про стосунки з іншими людьми. Тож дійте відповідно.

Ваш талант нічого не значить, якщо ви його не розвиваєте. Навіть найталановитіші люди можуть залишитися біля розбитого корита, якщо не будуть вчитися чогось нового.

Зараз – єдиний момент, який має значення. Припиніть

повертатися в минуле, ви не можете його контролювати, і так само не варто планувати майбутнє – ви не спроможні його передбачити. Спроби зробити це віддаляють вас від єдиного важливого моменту: теперішнього.

Нікому не цікаво, наскільки складне ваше життя. Перестаньте очікувати від людей співчуття й почніть творити ту історію життя, про яку вам би хотілось прочитати.

Слова важливіші за думки. Почніть надихати людей. Словами можна образити, присоромити, принизити, але вони також можуть вивільнити й надихнути. Почніть використовувати їх розумно.

Інвестиції в себе – це не егоїзм. Це найцінніше, що ви можете зробити. Можливо, одного разу саме вони дозволять вам допомогти іншій людині.

Важливо, як ви реагуєте на те, що відбувається навколо. Навчіться реагувати на те, що відбувається, так, щоб не шкодувати про це.

Працюйте над стосунками. Стосунки мають більший вплив на ваше здоров'я та щастя, аніж дохід чи ваша робота.

Задоволення – швидкоплинне. Тішити своє еґо – погане заняття. Краще будувати своє життя так, щоб відчувати глибоке задоволення від нього.

Ваші амбіції – ніщо без професіоналізму й досвіду. Хочете змінити світ? Почніть щось робити.

Час – найцінніше, що у вас є. Потрібно навчитися розставляти пріоритети. Тільки у вас є сила і відповідальність управляти своїм часом щодня. Проявіть мудрість!

CREDO.

«Це милість Господня, що ми не погинули, бо не покінчилось Його милосердя, нове воно кожного ранку, велика бо вірність Твоя! Господь це мій уділ, говорить душа моя, тому я надію на Нього складаю!» (Плач Єремії 3:22-24).

Люди схильні до накопичення. Ми хочемо не просто щось мати, а мати достатньо. Дбаємо, щоб в домі було достатньо їжі. Розраховуємо, щоб грошей вистачило на місяць. Сподіваємось, що все піде за планом...

Проте життя вносить корективи, і часом потреби змінюються миттєво. Як не втратити Божий мир, коли здається, що все вже втрачено?

Боже Слово обіцяє, що в нас буде все необхідне, навіть коли ми не впевнені у завтрашньому дні! Божі милості для нас оновлюються щоранку, і їх завжди достатньо на прийдешній день.

Божі милості невечерні

апостола. І не важливо, добрими чи поганими вони були.

«Не за недостатком кажу, бо навчився я бути задоволеним із того, що маю. Умію й й бути в упокоренні, умію бути й у достатку. Я навчився до всього й у всім: насичатися й голод терпіти, мати достаток і бути в недостатці», – пише апостол. І висновує, що може все – «у Христі» (Філіп'яни 4:11-12).

Життєві події можуть здаватися несподіваними, та для Бога вони точно не є сюрпризом. І Його щоденне милосердя аж ніяк не закінчується за якихось обставин.

Кожного світанку зі сходом сонця Він дає нам Свої дари – благо-

всезнаючий Бог цілком усвідомлює, з чим ми зіткнуємося вже наступної години. Він знає, за яких обставин ми прокинемося завтра. Він Всемогутній, і саме тому оновлює Свої милості до нас щоранку – щоб ми могли вистояти за будь-яких обставин і буди успішними на всякому місці.

Коли апостол Павло писав свої добре відомі слова до філіп'ян, він говорив саме про Божу милість: «Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює, в Ісусі Христі» (Філіп'яни 4:13). Вище можна прочитати, що це «все» було пов'язане з життєвими обставинами

дати, силу, мудрість і терпіння, усе, що нам знадобиться для життя сьогодні. Хоча щоденні вимоги часто змінюються, Боже милосердя незмінне, і Його благодаті завжди достатньо.

КАНАБІС: ПИТАННЯ - ВІДПОВІДІ

Журналіст, громадський діяч, голова Руху «Всі разом» відповідає на найпоширеніші питання про канабіс.

– Чи існує медичний канабіс?

– Ні, такого поняття, як медичний канабіс, не існує. Є просто рослини конопель різних сортів, які відрізняються рівнем вмісту тетрагідроканнабінолу (ТГК) і каннабідіолу (КБД).

– Чого добиваються промутери так званого медичного канабісу?

– Вони добиваються законодавчого дозволу на вирощування саме наркотичної коноплі – тої, з якої потім роблять марихуану та інші препарати психоактивної дії. Тобто йдеться про намагання добитися законного дозволу на культивування рослин із високим вмістом ТГК і КБД.

– Тобто медичний канабіс – це про наркотики?

– Так, коли ви чуєте словосполучення «медичний канабіс», йдеться саме про рослини з наркотичним потенціалом.

– Чому ж тоді всюди говорять про медичний канабіс?

– Тому що просувати закон про легалізацію права «покурити траву» нелегко. Це робили з 2007 до 2017 року. Потім придумали словосполучення «медичний канабіс» – і справи пішли дещо краще.

– Чи дозволено в Україні

вирощувати коноплі?

– Так, дозволено, і ніколи не було заборонено. В Україні давно діють десятки підприємств, які абсолютно легально вирощують коноплі з низьким вмістом ТГК/КБД і переробляють їх для подальшого використання у легкій та харчовій промисловості.

– Чи мають рослини коноплі медичний/терапевтичний потенціал?

– Таке припущення можна зробити. Але станом на сьогодні чутки про чудодійні медичні властивості

державна академічна установа – Інститут лубяних культур, яка, власне, і займається цим питанням.

– Чи мають рослини коноплі медичний/терапевтичний потенціал?

– Таке припущення можна зробити. Але станом на сьогодні чутки про чудодійні медичні властивості

рослин коноплі занадто перебільшені. І тим більше немає підстав стверджувати про унікальні й незамінні медичні властивості рослин коноплі.

– І все ж таки, може, доцільно допустити використання медичних препаратів, вироблених з рослин із високим вмістом ТГК/КБД?

– Із цим жодних проблем немає. Якщо українські медичні академічні установи та Міністерство охорони здоров'я ухвалить рішення про доцільність використання відповідних медичних препаратів, для цього видається відповідний наказ МОЗ. Давати дозвіл на використання медичних препаратів – це повноваження уряду. Для цього не потрібна участь парламенту і не потрібні нові закони.

– Чому ж тоді конопляні лобісти хочуть саме закон?

– Вони виконують замовлення великих міжнародних фармакологічних корпорацій – передусім з Канади та Німеччини. Це абсолютний лобістський комерційний проєкт, покликаний перетворити Україну на велику європейську плантацію з вирощування наркотичної коноплі. Усе це робиться в інтересах кількох великих міжнародних гравців, які вже зараз виробляють саме наркотичні препарати саме для наркотичних, а не медичних цілей (хто був в Канаді в останні роки – тим пояснювати це не потрібно).

– Чи отримує голова парламентського комітету з питань здоров'я нації Радущкий, а також Стефанишина та інші промутери так званого «медичного канабісу» гроші за цей легалайз?

– Ви вже знаєте відповідь на це запитання.

Якщо ми – Божі діти, Його милість вже діє в нашому житті. Її не потрібно просити – її треба просто вміти «прийняти», бо ми «ходимо вірою, а не видінням» (2 Коринтян 5:7). Тож кожен новий день починаймо з прийняття вірою того, що Бог вже зробив для нас.

Ми навчилися довіряти Богові спасіння, і це є простим актом віри та прийняття: «Бо спасенні ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився» (Ефесян 2:8-9). Чому ж тоді все інше ми прагнемо «заробити» власними силами? Чи не легше було б ознайомитися з

ПОТРІБНО ПРИЙНЯТИ

Його обітницями, яких так багато в Його Слові? Чи не краще було б визнавати Його милість та вірою приймати все, що ми маємо у Христі? Апостол Павло саме так і робив, тому й написав: «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що нас у Христі благословив усяким благословенням духовним у небесах, так як вибрав у Ньому Він нас перше заложення світу, щоб були перед Ним ми святі й непорочні, у любові» (Ефесян 1:3-4).

Коли Ісус вмирав на хресті, спасаючи наші душі, Його останнім словом було: «Звершилось...

І, голову схиливши, віддав Свого духа...» (Івана 19:30).

На хресті Христос завершив справу, яку Йому доручив Отець. Він зробив можливим для нас перебувати в Ньому – як у вічності, так і тут, на землі. Його робота зі спасіння завершилася, а Божя милість і благодать стали доступними для нас завдяки Його жертві. Усе, що нам залишилося робити, – приходити до Нього щоранку та приймати милість і благодать.

Милосердя Бога вкорінене в Його характері, воно існує поза часом, воно ніколи не змінюється. І

воно невичерпне, поки ми перебуваємо у Христі!

Цар Давид колись написав: «Господь то частина спадку мого та чаші моєї, Ти долю мою підпираєш! Частки припали для мене в хороших місцях, і гарна для мене спадщина моя! Благословляю я Господа, що радить мені, навіть ночами навчають мене мої нирки. Уявляю я Господа перед собою постійно, бо Він по правіці моїй, й я не буду захитаний!» (Псалом 15(16):5-8).

Сонце сходить щодня, щоб освітити й зігріти землю. Кожного ранку, прокидаючись, зустрічайте новий день із впевненістю в Божій милості. І хай ця впевненість буде народжена не вашими зусиллями, а вірою в Божу милість і благодать. І тоді з гідністю перейдете все, через що треба перейти. «... Не тому, що... здібні помислити щось із себе, як від себе, але наша здібність – від Бога» (2 Коринтян 3:5).

БЛАГОДІЙНИЙ МАРАФОН

50% від вартості літніх курсів буде витрачено на навчання дітей з багатодітних родин

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ

65 ГРН урок

- доступна ціна;
- широкий вибір предметів;
- підготовка до школи;
- вчителі-християни;
- сприятлива атмосфера для розвитку вашої дитини;
- зручний час
- по 10-12 учнів у групі.

+380680153350

Я ЛЮБЛЮ БОГА, А ВІН ЛЮБИТЬ МЕНЕ

Пані Оля – одна з тих львів'ян, у чю квартиру прилетіла ракета. Увечері 5 липня жінка випила снодійного, тож вночі не почула звуків сирени. Прокинулася, коли від першого вибуху у квартирі вибило вікно. Лише встигла вибігти у коридор, як нова ракета влетіла в її дім.

Жінку придавило плитою. Вона почала задихатися від газу, що витікав з труб. У роті було повно піску. Почалася пожежа. Над головою виднівся місяць. Ольга відчувала, що починає підгорати волосся на голові, і просто закричала: «Боже, врятуй!».

У цю мить звідкись почала литися вода. Спершу вона подумала, що то дощ. Згодом сказали, що вода була з труб чи бойлерів. Вона і загасила вогонь біля жінки.

За декілька хвилин на місце виїхали надзвичайники, які витягнули її

з-під завалів. У неї – перелом ноги, незабаром операція, прогнози хороші.

Ольга медсестра. Торік тричі їздила у Покровськ рятувати постраждалих від обстрілів. І щоразу верталася неушкодженою. А ще колись давно працювала у росії – у військовому містечку ракетних військ. Тепер ці російські ракети знищили її дім і нормальне життя.

Про свій чудесний порятунок каже одне: «Я люблю Бога, а Він любить мене».

Назарій ЯРЕМЕНКО.

ВІРУЮ

ЩО ЗВІЩАЄ ГАСЛО «СЛАВА УКРАЇНІ»?

Звертання «Слава Україні» стало офіційним. Деякі християни не згодні з цим, і свою незгоду вони базують на наступному тексті Писання: «Я Господь, оце Ймення Моє, і іншому слави Своєї не дам, ні хвали Своєї Божкам» (Ісаї 42:8).

Отож слава належить Богові, і цю славу Він не віддасть нікому, жодним ідолам і божкам.

Є Божя слава, притаманна лише Йому. Із цим ніхто не буде сперечатись. Але виникає багато питань. Зокрема, якщо існує слава Божя, чи існують інші слави?

Насправді всі об'єкти творіння рук Божих мають славу. «Є небесні тіла й тіла земні, але ж інша слава небесним, а інша земним. Інша слава для сонця, та інша слава для місяця, та інша слава для зір, бо зоря від зорі відрізняється славою!» (1 Коринтян 15:40-41).

Є слава і в людей. «Погляньте на ті он лілєї, як вони не прядуть, ані тчуть. Але говорю вам, що й сам Соломон у всій славі своїй не вдягався отак, як одна з них» (Луки 12:27).

«А слава, і честь, і мир усякому, хто чинить добре, юдеєві ж перше та гелленові» (Римлян 2:10).

Є слава вірних учнів Христових: «Бо ви наша слава та радість!» (1 Солунян 2:20).

Є слава в подружжі: «Отож чоловік покривати голови не повинен, бо він образ і слава Бога, а жінка чоловікові слава» (1 Коринтян 11:7).

Є слава народу. «Вони ізраїльтяни, що їм належить синівство, і слава, і заповіді, і законодавство, і Богослужба, і обітниця» (Римлян 9:4).

Отже, є різні слави, які перебувають в ієрархічному підпорядкуванні, і найвеличніша слава – у Бога. Біблія чітко розділяє ці слави.

Чи можна в Бога відібрати славу?

Деякі віруючі відмовляються говорити: «Слава Україні», бо, мовляв, цим вони відбирають славу в Бога. Розглянемо цю позицію за допомогою аналогії: Бог заповів, щоб ми

любим Його. Христос сказав, що той, хто любить батька чи матір, доньку чи сина більше, ніж Ісуса, той Його недостойний. Є заповідь: «Люби Бога твого усім серцем, і всією душею твоєю, всією силою твоєю, і всім розумом твоїм». Чи можемо ми любити когось, окрім Бога? Матір, батька, сина, доньку? За логікою тих, хто боїться казати: «Слава Україні», – ні, не можна. Але Біблія каже любити і Бога, і ближнього. Просто мова про різну любов, про ієрархію любові. Без любові до Бога неможливо любити ближніх, важко співчувати і виявляти щирість. Бог все поставив на місця: без Божої любові не буде іншої любові.

«Ми ж відкритим обличчям, як у дзеркало, дивимися всі на славу Господню і змінюємося в той же образ від слави на славу, як від Духа Господнього» (2 Коринтян 3:18).

Ми теж можемо змінюватися, переходити в певний образ слави, віддзеркалюючись від слави Божої. Слава має різну міру: ми ростемо від слави до слави. І це стосується і людини, і групи людей, і цілого народу. Якщо ми, українці, будемо дивитися на славу Господню,

то теж віддзеркалюватимемо її.

Усі українці сьогодні дякують Богові. Навіть ті, які вчора про Нього не думали. Дякують за те, що врятував, не дав захопити Київ, береже, захищає, рятує, і наш народ віддзеркалює Його славу. Бо і серед українців є слава Божя. І вона відображається в народі.

Бог задумав, щоб кожен народ мав свою місію. Звичайно, жоден із них не може відобразити славу Богу стовідсотково. Але кожен народ має виявляти її якомога більше. Примножувати її.

Людина, яка робить добро, навіть якщо не знає Бога, все одно відображає Його. Бо Він – джерело добра. Так і наші воїни: людина проявляє славу Богу, захищаючи інших, проливаючи свою кров. Слава Божя і слава України не перебувають у протилежності чи конкуренції. Любити правду, ненавидіти брехню, захищати ближнього, піклуватися про нього – це прояви слави Божої. І слава Божя відображається у славі України.

Що звіщає гасло «Слава Україні»?

Чи залежить використання гасла «Слава

Україні» від змісту, який ми вкладаємо у це гасло? Звісно, залежить. Якщо мова про те, що Бог – джерело всякого благословення, то це правильне гасло. Натомість якщо ми будемо віддавати славу Україні замість Бога – це вже проблема. Не можна замінити «Слава Ісусу Христу» на «Слава Україні».

Але є вирази, які замінити можна. Наприклад, «Добрий день» на «Слава Україні». Але і вітання «Слава Ісусу Христу» не занедбувати. Чим більше ми віддаємо славу Богу, тим більше Божа слава наповнює Україну, і це гасло не буде суперечити Божим принципам, але перебуватиме у правильній ієрархії.

Чи увійде слава України у Небесне Царство?

Без відповіді на це питання усі інші недоречні. Бо якщо Бог слави України не визнає, то все марно. Читаємо: «І місто не має потреби ні в сонці, ні в місяці, щоб у ньому світили, слава бо Божя його освітила, а світильник для нього Агнець. І народи ходитимуть у світлі його, а земські царі принесуть свою славу до нього. А брами його зачиняться не будуть удень, бо там ночі не буде. І принесуть до нього славу й честь народів. І не увійде до нього ніщо нечисте, ані той, хто чинить гідоту й неправду, але тільки ті, хто записаний у книзі життя Агнця» (Об'явлення 21:23-27). Через просвітництво, проповідь Євангелія наш народ усе більше відображає Христа. Оця чиста слава Божя, яка проявляється в українському народі, буде як слава нашому народу.

«Тож ідіть, і навчіть всі народи, християчи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку! Амінь» (Матвія 28:18-19). Ми маємо виконувати свою місію перед Богом. Якщо ми любимо Бога, то маємо любити й інших людей. І тоді в Царстві Божому побачимо спасенних.

Не треба боятися говорити «Слава Україні». Треба самим ставати героями. Бути християнами не тому, що самі так себе назвали, а в очах інших. Нині кожен має шанс проявити себе.

Ігор ПЛОХОЙ.

Капелан.

50, А НЕ 50 000, ЛИШЕ РАЗОМ

АБО ХТО БРЕШЕ ПРО ЛГБТ ВІЙСЬКОВИХ

«В українській армії служать від 50 000 до 100 000 ЛГБТ військових», – звучить нині з кожної праски.

Невтаємничені і наївні українці поспіхом шукають якісь авторитетні джерела, соціологічні дослідження, статистику. Телефонують і пишуть мені за роз'ясненням.

Я 20 років займаюся цією проблематикою і вже навіть втомився повторювати одну дуже просту тезу: активісти ЛГБТ-угруповання ЗАВЖДИ брешуть. Такого не буває, щоб вони будували свою пропаганду на достовірних відомостях. Це завжди брехня відсотків на 95-100%.

Відверто кажучи, я аж дивуюсь, що нині звучить цифра лише у «100 000», а не 1 000 000 хоча б. Ну хіба ж не зрозуміло, що чим більше нулів, тим красномовніший «аргумент».

Однак свіжа інформація з фронту розбиває брехню про значну присутність представників ЛГБТ у військових рядах України. Згідно з нещодавнім опитуванням військовослужбовців, яке провів волонтер і журналіст Деніс Кошельник, присутність значної кількості гомосексуалів на лінії фронту не відповідає дійсності.

Кошельник опублікував результати свого опитування у власному телеграм-каналі. Його метою було з'ясувати реальну картину присутності ЛГБТ

в армії, відповідаючи на недавні заяви про 50-100 тисяч гомосексуалів на передовій.

«Ця інформація обурила велику кількість наших військових. Це брудна та зневажлива брехня», – наголосив він. Відповіді військових були однозначними: вони не спостерігали великої присутності гомосексуалів на фронті.

Інформація, на яку вказують військові, ставить під сумнів недавні заяви народного депутата Інни Совсун. Вона разом з іншими депутатами була автором законопроекту про одностатеві партнерства й активно говорила про «тисячі» ЛГБТ на фронті. Усю цю брехню про «від 50 000 до 100 000» генерує гомосексуаліст на ім'я Вітя Пилипенко, організатор публічних гомосексуальних оргій у лісопарках і за сумісництвом медик у 72-й ОМБ. Саме він з братами по розуму та інших частинах тіла розкручує в Україні мем «військові ЛГБТ» і відповідний наратив. Усю цю роботу, ясна річ, щедро фінансує зокрема посольство США в Україні.

А тепер – про факти. Людей, які от прямо зараз служать в ЗСУ і станом на зараз публічно позиціонують себе гомосексуалістами/лесбійками, – в районі 50 осіб (і ледь не половина з них приховують свої прізвища і назву підрозділу, де служать). Вам не почулося – не 50 000, а просто 50. Тобто фактично, їх майже немає. Це навіть не

мікрогрупа, а якась наногрупа. Військовослужбовців з іншими девіаціями, як-от алкоголізм чи клептоманія, незрівнянно більше. Просто посольства не дають алкозалежним в армії гроші на створення власної айденітики і шевронів.

Так от – хай буде 50. Адалі починається брехня – постійна, системна, наполеглива. Поки що брешуть про «100 000», незабаром скажуть, що їх «1 000 000». Їм байдуже, яку цифру говорити, адже будь-яка є фейком. Українські ЛГБТ-промоутери – це як Соловій, Кисельов і Скабеєва, разом узяті. Їм не потрібні хоча б мінімальні фактичні зачіпки, вони просто несуть нісенітницю. Твердження про «100 000 ЛГБТ-військових» – це маячня рівня «бойових комах, створених в українських біолабораторіях». Просто чистісінька кришталева дичина.

І вся ця дичина, яка несеться з усіх прасок, дуже злить військових, Генеральний штаб і Міністерство оборони. Бо їх паскудно оббрехують, а медіа всю цю брехню розносять, дискредитуючи армію і – що найобурливіше – підриваючи моральний дух бійців під час контрнаступу.

Наратив «військові ЛГБТ» ворожий для Збройних сил України. А ті, хто цю маячню поширює, – примітивні пропагандисти, для яких факти – ніщо, а вимисел – все. Українські скабеєви і кисельови. Військові з усієї України висловлюють категоричну позицію щодо цієї проблеми, підкреслюючи, що гомосексуали, мабуть, є у ворожій армії, але не в армії України.

Поширюйте цю інформацію.

Руслан КУХАРЧУК.

Як затишно, попри всі обмеження, було на самоізоляції під час карантину! Увімкнув комп'ютер, відмітився – і далі пореєшся по господарству до наступного разу. А як комфортно було за кордоном, коли почалася війна. Сходиш у неділю до чужої церкви – і нікому нічого не винен. Навпаки – всі турботливі, чемні. Гостю – максимум уваги, а чужа турбота – найкращий пластир на рану жалю до себе.

Однак як приємно не було би пережити це і для того, щоб згодом ви могли допомогти тим, чий сімейний життя також виявився розбитим. Якщо ви втратили близьку людину, Господь використовуватиме вашу трагедію, допомагаючи через вас іншому, хто переживає подібне. Якщо вам довелось покинути свою домовину, Господь буде через вас підтримувати тих, хто також залишився без нічого. Втрапи, хвороби, катастрофи, епидемії – через усе це Бог готує нас до служіння.

Соціальні мережі ніколи не замінять реального спілкування. Не те що братніх обіймів – навіть мовчазної присутності не заміняє. Через інтернет ми можемо лише обмінюватися інформацією. Ось і живемо у світі, де інформації дедалі більше, а сенсу – дедалі менше.

Якщо у вас, скажімо, розпадається сім'я, Господь допоміг вам

пережити це і для того, щоб згодом ви могли допомогти тим, чий сімейний життя також виявився розбитим. Якщо ви втратили близьку людину, Господь використовуватиме вашу трагедію, допомагаючи через вас іншому, хто переживає подібне. Якщо вам довелось покинути свою домовину, Господь буде через вас підтримувати тих, хто також залишився без нічого. Втрапи, хвороби, катастрофи, епидемії – через усе це Бог готує нас до служіння.

Соціальні мережі ніколи не замінять реального спілкування. Не те що братніх обіймів – навіть мовчазної присутності не заміняє. Через інтернет ми можемо лише обмінюватися інформацією. Ось і живемо у світі, де інформації дедалі більше, а сенсу – дедалі менше.

Якщо у вас, скажімо, розпадається сім'я, Господь допоміг вам

Сергій ГОЛОВІН.

ЯК ЗАСПОКОЇТИ СЕРЦЕ В ЧАС СКОРБОТИ?

Ми стали свідками безлічі трагічних подій. Мозок не здатен опрацювати такий масив трагедій. Як із цим жити?

Для горювання за померлими знадобиться час

Стикнувшись зі смертю, людський мозок не здатен одразу осмислити та раціоналізувати те, що відбулося. Особливо, коли йдеться про жорстокі вбивства і катування. Кожна людина має свій процес горювання, і він для неї індивідуальний. Не варто силувати себе пройти цей процес швидше, чи шукати забуття у шкідливих звичках. Ісус горює з нами! Коли Ісус почув про смерть Лазаря, Він заплакав (Івана 11:35). Горювання за загиблими українцями – горе і наше, і Христа.

Серед постраждалих не було грішніших за нас

Ми могли бути серед них. Такі трагедії нагадують про реальність смерті. Чи

настане вона сьогодні, а чи через 10 чи 60 років – це невідворотна реальність нашого буття. Немає універсального аргументу, щоб пояснити, чому хтось помирає вже, а хтось залишається. Ми могли бути на місці загиблих, але наразі ми живі і маємо зобов'язання жити відповідально: «Навчи нас лічити отак наші дні, щоб ми набули серце мудре» (Псалом 90:12).

Ми маємо право молитися про суд над ворогами

У Посланні до римлян 12:19 апостол Павло закликає християн не мстити самим, але дати місце гніву Божому, бо: «Мені помста належить, Я відплачу, говорить Господь». Читаєш про страшні катування наших співгромадян, і серця сповнюються бажанням бачити ворога покараним.

Бог, Який панує над всіма, – справедливий Суддя: ми можемо довірити Йому свій «небесний позов».

Плачте з тими, хто плаче

Що робити, коли мати, яка втратила

дитину, горює? Або плаче літній дідусь, який втратив всю родину? Горювати разом із ними! В Україні відбулося стільки трагедій, що важливо вчитися практично допомагати людині в горі.

Апостол Павло закликає плакати разом з тими, хто плаче. Фактично, понести тягар разом із ними, дати їм можливість вилити свій біль та відчуття тепло розуміння. Тут не потрібні сухі слова чи пусті поради, як-от «все буде добре» чи «буває і гірше». Розуміння і тиша.

Вбивства українців – це реальність. Це неможливо забути й викреслити з історії. Але важливо, щоб, горюючи за мертвими, ми продовжували жити у світі живих.

Якщо важко проходити цей час самим, зверніться до близької людини, пастора чи церковної групи у пошуках розради. Що більше – виливайте свій біль у молитві до Бога. Він не втомлюється від наших емоцій чи сліз, а навпаки, готовий допомогти і втішити.

Дарина РЕБРО.

ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ: ПОВАГА ДО ЗАКОНУ І БОРОТЬБА ЗА СУВЕРЕНІТЕТ

28 червня Україна відзначає День Конституції. Це єдине державне свято, записане в самій Конституції. І вже вдруге ми відзначили це свято в умовах воєнного стану, введеного через агресивне вторгнення рф.

28 червня 1996 року Верховна Рада України ухвалила Конституцію. Важливий акт був прийнятий о 9:18 ранку, після майже доби безперервної роботи.

Конституція визначила юридичні основи незалежної України, закріпила суверенітет і територіальну цілісність країни, стала важливим кроком у захисті прав людини та громадянина, сприяла подальшому зростанню міжнародного авторитету України на світовій арені.

Процес створення конституції був довгим і складним починаючи з моменту, коли Верховна Рада УРСР у 1990 році прийняла Декларацию про державний суверенітет України. Після того, як була створена Конституційна комісія, було подано кілька проектів Конституції, які обговорювались, доповнювались і доопрацьовувались.

Дискусії велися про важливі питання: розподіл влади й власності, державну символіку, статус російської мови і Республіки Крим. Попри розбіжності 28 червня 1996 року Верховна

Рада ухвалила Конституцію України.

Конституція забезпечує сильну президентську владу, гарантує права приватної власності, визначає нову державну символіку, встановлює статус української мови як єдиної державної, а Крим визнається автономною республікою у складі України.

Святуємо День Конституції, ми не тільки вшановуємо наші історичні здобутки, але й

підкреслюємо непохитну відданість демократії, правам людини і суверенітету нашої країни.

Біблія заохочує дотримуватися законів країни проживання і поважати їх. Справжній християнин завжди законотриманий, має державницьке мислення, дбає про добробут своєї країни та свого народу.

Стаття 35 Конституції України визначає відносини між владою та віруючими. Це одна з

найкращих конституційних статей, яка коли-небудь заявлялася в конституціях будь-якої країни.

У преамбулі конституції згадується про відповідальність перед Богом:

«Верховна Рада України від імені українського народу – громадян України всіх національностей,

виражаючи суверенну волю народу, спираючись на багатовікову історію українського державотворення і на основі здійсненого українською нацією, усім українським народом права на самовизначення, дбаючи про забезпечення прав і свобод людини та гідних умов її життя,

підключаючи про зміцнення громадянської злагоди на землі України та підтверджуючи європейську ідентичність українського народу і незворотність європейського та євроатлантичного курсу України,

прагнучи розвивати й зміцнювати демократичну, соціальну, правову державу, усвідомлюючи відповідальність перед Богом, власною совістю, попередніми, нинішніми та прийдешніми поколіннями,

керуючись Актом проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року, схваленим 1 грудня 1991 року всенародним голосуванням, приймає цю Конституцію – Основний Закон України».

ЗАПРОШУЄМО НА БОГОСЛУЖІННЯ в Івано-Франківських церквах християн віри євангельської:

Адреса: вул. МОЧУЛЬСЬКОГО, 1 (на Майзлях).
ЩОНЕДІЛІ – о 10 год.,
ЩОСУБОТИ – молодіжне служіння о 19 год.
Адреса: УГРИНІВ, вул. Козацька, 3
ЩОНЕДІЛІ – о 10 год.,
ЩОСЕРЕДИ – о 19 год.

Телепрограму «Вірую» дивіться в інтернеті на viruyu.at.ua, YouTube, CNL-Україна, у кабельних мережах і в цифровому форматі на телеканалі PAI (вівторок, четвер, субота і неділя о 17:45-й год.).

На CNL-Україна і на телеканалі PAI (вівторок, четвер і субота о 09:45-й ранку) дивіться християнську телепрограму «Одвічні істини».

Християнська церква «ВІФЕЗДА»

Богослужіння відбувається:
Неділя - 11:00
П'ятниця - 18:30

За адресою:
м. Львів, вул. В. Великого, 4
Чекаємо вас!

МОЛИТИСЬ ПРО РОСІЮ?

Так, саме зараз це особливо на часі, бо зловтіха – приємне відчуття, але не продуктивне щодо країни з ядерними боєголовками, війська якої замінували Запорізьку атомну.

Завтра ми можемо прокинутися, а в сусідів дещо інша країна. Ні, люди ті самі, ненависть до українців та ж, кровожерливість й намір нищити і убивати ті ж. Але влада – інша.

Молюся, щоби громадянська війна у росії, якщо вона можлива, привела до того, щоб нападники забралися з України і перестали нападати на сусідні країни.

Молюся, щоби їхні нещадні бунти і перевороти привели їх до капітуляції і не нашкодили сусіднім країнам. Молюся, щоб вони програли якнайшвидше довготривалу ними ж розв'язану 2014 року війну.

Молюся про глибинне покаяння того народу і відречення від сатанинської ідеології власної месіанськості і наддуховності.

Яви, Господи Боже, ласку й захисти і звільни український народ від смертоносних «обіймів» росії. Подай сили і звияги нашим воїнам і командирам, щоб вони вигнали ту ординську навалу з України.

Микола РОМАНЮК.

Пастор.

ВІРУЮ

№ 7 (294)
липень 2023 р.

Виходить щомісяця

Засновник – Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільній пожертвування

Р/р UA 693052990000026001025500907, АТ КБ «ПРИВАТБАНК»,
МФО 336677, код ЄДРПОУ 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції: 76002, м. Івано-Франківськ, вул. Мочульського, 1;

E-mail: dobry.samar@gmail.com

Наша сторінка в інтернеті: <http://viruyu.at.ua>

Газета віддрукована у видавництві «А-Прінт», м. Тернопіль
Обсяг – 1,86 умовного друкованого аркуша.
Тираж – 60000 примірників. Замовлення № 923.
Редакція не завжди поділяє погляди авторів.